

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 13 0 У 003867 16 Увп
Бањалука, 01.11.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Едине Чупељић, предсједника вијећа, те Страхиње Ђурковића и Смиљане Мрше, чланова вијећа, уз учешће Сање Орашчанин као записничара, у управном спору по тужби „Г...“ д.о.о. Б., заступан по законском заступнику М. П., директору друштва (у даљем тексту: тужилац), против акта број ... од године, туженог Министарства за ..., у предмету понављања поступка, одлучујући о захтјеву Начелника Општине Б. за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Добоју број 13 0 У 003867 15 У од 29.4.2016. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 01.11.2018. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Захтјев се одбацује.

Образложење

Побијаном пресудом уважена је тужба и поништен закључак туженог којим је одбачен приједлог тужиоца за понављање поступка окончаног рјешењем Одјељења за ..., Општине Б. број ... од године као неблаговремен.

Уважење тужбе суд је образложио разлозима да се благовременост приједлога за понављање управног поступка мора цијенити према накнадно достављеној одлуци Уставног суда РС број У-101/14 од 14.11.2014. године којом је утврђено да члан 6. став 2. и 3. Одлуке о комуналној накнади Општине Брод („Сл. гласник Општине Брод“ број 3/12 и 4/13, у даљем тексту: Одлука) није у сагласности са Уставом РС, а управо су тим одредбама били прописани елементи за одређивање висине комуналне накнаде који нису законом прописани, те да оспорени закључак не садржи разлоге прописане одредбом члана 197. став 2. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“ број 13/02, 87/07 и 50/10, у даљем тексту: ЗОУП) којом је регулисано да образложење рјешења садржи прописе и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на одлуку која је дата у диспозитиву, па будући да акт туженог не садржи образложење које би оправдало одлуку садржану у диспозитиву то је учињена повреда поступка која је од утицаја на рјешење ствари, јер побијани акт садржи такве недостатке који спречавају оцјену његове законитости.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање пресуде (у даљем тексту: захтјев), Начелник Општине Б. је оспорио њену законитост због повреде Закона о управним споровима и повреде правила поступка. Истиче да је нижестепени суд требао тужбу одбацити јер је тужилац поднио Врховном суду РС захтјев за ванредно

преиспитивање пресуде нижестепеног суда број 13 0 У 003527 15 У од 30.6.2015. године у својству заинтересованог лица, у којој је одлучивано у истом предмету комуналне накнаде за 2013. годину и о којем Врховни суд РС није још одлучио. Наводи да је оспорени акт тужени донио у извршењу наведене пресуде нижестепеног суда у смислу члана 50. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС). Напомиње да је чланом 209. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 и 61/13, у даљем тексту: ЗПП), који се примјењује на основу члана 48. ЗУС одређено да повреда правила парничног поступка постоји ако суд у току поступка није примијенио или је неправилно примијенио коју одредбу овог закона, а која је била од утицаја на доношење правилне и законите одлуке. Тачком 9. став 2. овог члана је дефинисано да је повреда одредаба парничног поступка увијек од утицаја за доношење правилне и законите одлуке, у случају када је одлучено о захтјеву о којем је већ правноснажно пресуђено, а у члану 227. став 2. тог закона је одређено да ако другостепени суд утврди да је у првостепеном поступку одлучено о захтјеву о којем је већ правноснажно пресуђено укинуће првостепену пресуду и одбацити тужбу, па будући да нижестепени суд није поступио на такав начин повриједио је правила поступка. Наглашава да нижестепени суд у побијаној пресуди није појаснио какав је утицај на предметну управну ствар, односно првостепено рјешење и побијани закључак имала наведена одлука Уставног суда напомињући да нема никаквог утицаја на првостепено рјешење и побијани закључак. Сматра да је Општина Б. заинтересована странка јер је сходно првостепеном рјешењу, тужилац платио комуналну накнаду на рачун Општине Б.. Предлаже да се захтјев уважи и побијана пресуда преиначи.

Тужилац у одговору на захтјев истиче да је побијана пресуда правилна и законита и предлаже да се захтјев одбије као неоснован.

Размотривши захтјев, побијану пресуду и одговор на захтјев, као и остале прилоге у спису предмета на основу члана 39. ЗУС, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из података списка произлази да је закључком туженог број ... од ... године одбачен приједлог тужиоца за понављање поступка окончаног рјешењем Одјељења за ..., Општине Б. број ... од године као неблагоприятан. Побијаном пресудом је уважена тужба и поништен оспорени закључак.

Против наведене пресуде захтјев је поднио Начелник Општине Б..

Одлучено је као у диспозитиву рјешења из сљедећих разлога.

Одредбом члана 2. став 1. ЗУС прописано је да право покретања управног спора има физичко или правно лице ако сматра да му је управним актом повријеђено неко право или непосредни лични интерес заснован на закону, а ставом 2. овог члана је регулисано да орган јединице локалне самоуправе, пословна јединица предузећа, насеље или група лица или сл. иако немају својство правног лица, могу покренути управни спор ако су носиоци права и обавеза о којима се рјешавало у управном поступку.

Из чињеничног утврђења произлази да је првостепено рјешење донијело Одјељење за просторно уређење, стамбено-комуналне послове и екологију, Општине

Б., а општинском управом на основу члана 40. став 2. Закона о локалној самоуправи („Сл. гласник РС“ број 101/04, 42/05, 118/05 и 98/13, у даљем тексту: ЗЛС) руководи начелник општине и одговоран је за њен рад.

Дакле, из наведене одредбе слиједи да је Начелник Општине Б. у име и за рачун првостепеног органа поднио захтјев за ванредно преиспитивање побијане пресуде иако није учествовао у управном спору у својству заинтересованог лица, а није ни могао учествовати у својству заинтересованог лица јер у овом управном спору иступа у име и за рачун првостепеног органа, а првостепени орган није овлашћен за подношење тужбе у управном спору против одлуке другостепеног органа, па сходно томе нема ни страначку легитимацију за подношење захтјева за ванредно преиспитивање пресуде нижестепеног суда којом је уважена тужба „Г.“ д.о.о. Б. као тужиоца и поништен закључак туженог.

Према одредби члана 36. став 1. ЗУС против правноснажне одлуке окружног суда донесене у управном спору, странка може поднијети захтјев за ванредно преиспитивање судске одлуке Врховном суду Републике Српске путем надлежног суда, а странке у управном спору су тужилац, тужени орган који је донио побијани акт и заинтересовано лице, ако га има. Заинтересовано лице је у смислу одредбе члана 13. став 2. тог закона оно треће лице коме би поништај оспореног управног акта непосредно био на штету.

Како је захтјев за ванредно преиспитивање поднио Начелник Општине Б. који је руководиоца општинске управе, а у оквиру које се налази и Одјељење за ... које је донијело првостепено рјешење то исти нема страначку легитимацију за подношење таквог захтјева. Ово из разлога што Начелник Општине нема својство заинтересованог лица у смислу члана 13. став 2. ЗУС, јер он руководи општинском управом у оквиру које је првостепени орган који је донио првостепено рјешење, а у управном поступку се није одлучивало о његовим правима и обавезама.

Начелник општине и скупштина општине су, сходно одредби члана 29. ЗЛС органи општине, с тим што начелник општине, на основу одредбе члана 40. став 2. цитираног закона, руководи општинском управом у оквиру које је и првостепени орган који је донио рјешење о обавези плаћања комуналне накнаде. Стога начелник општине није овлашћено лице за подношење захтјева за ванредно преиспитивање одлуке нижестепеног суда, јер нема страначку легитимацију за предузимање наведене процесне радње.

На основу изложеног, захтјев Начелника Општине Б. за ванредно преиспитивање побијане пресуде ваљало је, на основу одредбе члана 38. став 1. ЗУС одбацити, јер је поднијет од стране неовлашћеног лица.

Записничар
Сања Орашчанин

Предсједник вијећа
Едина Чупељић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић